Dosar nr. 5r-333/25; PIGD: 4-25145334-24-5r-14102025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15 decembrie 2025 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni - sediul central, în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul: Romina Ţurcan
Grefierului: Anton Platon
Cu prezenţa:
Contestatarei Irina Rusu

examinând, în şedinţă judiciară publică, cauza contravenţională, în baza contestaţiei împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenţionale, depusă de *Rusu Irina* *****, a.n.*****, IDNP: *****, originară din Dubăsari, domiciliată în *****, studii *****, se află în concediu de îngrijire a copilului, căsătorită, 4 copii minori la întreţinere,-

Termenul de examinare a cauzei: 14.10.2025 – 15.12.2025
Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

1. Circumstanţele constatate în judecarea cauzei:

Prin decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliţie Criuleni, Lungu Ovidiu, din 17.06.2025, numita *Rusu Irina* a fost amendată cu 600 unităţi convenţionale, în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, fiind învinuită că în luna octombrie a anului 2024, în raionul Criuleni, în perioada electorală şi în ziua alegerilor pentru funcţia de Preşedinte al Republicii Moldova şi Referendumului republican constituţional, a pretins şi acceptat primirea mijloacelor financiare care nu i se cuvin în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Nefiind de acord cu decizia de sancţionare, la data de 10.10.2025, *Rusu Irina* a înregistrat, în cancelaria Inspectoratului de Poliţie Criuleni, o contestaţie în ordinea stabilită de art. 448 Cod contravenţional, solicitând anularea procesului-verbal şi a deciziei de sancţionare, adoptate în privinţa sa, cu încetarea procesului contravenţional în legătură cu lipsa faptei contravenţionale.

În motivarea contestaţiei sale, *Rusu Irina* a indicat că, la data de 17.06.2025, agentul constatator Lungu Ovidiu, a întocmit în absenţa sa, procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. *****, fiindu-i aplicată sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 600 u. c. Astfel, îşi exprimă integral dezacordul cu privire la decizia agentului constatator, urmând a fi repusă în termenul de contestare, solicitând admiterea contestaţiei şi anularea deciziei agentului

constatator din 17.06.2025, din motivul lipsei faptei contravenţie în condiţiile art. 41 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional şi nulitate conform art. 443 alin. (1) lit. d), art. 445 Cod contravenţional.

Cu privire la solicitarea privind repunerea în dreptul de a contesta, *Rusu Irina* a menţionat faptul că, la data de 17.06.2025 s-a deplasat efectiv la IP Criuleni, unde agentul constatator a întocmit procesul-verbal de audiere a persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional, fără a întocmi efectiv procesul-verbal cu privire la contravenţie în privinţa sa. Ulterior, la data de 20.06.2025, dânsa a plecat peste hotarele ţării, fără a mai cunoaşte soarta acestui dosar şi finalitatea acestuia, din motiv că nu a mai primit nici o scrisoare.

Succesiv, în data de 25.09.2025, a fost apelată de către un executor judecătoresc Ababii Liliana, care a notificat-o despre faptul că pe conturile sale bancare au fost aplicate interdicţii şi a fost somată de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc la data de 30.09.2025 pentru a-i fi explicate drepturile în calitate de debitor în procedura de executare. Respectiv, fiind prezentă în biroul executorului judecătoresc, a depus mai multe cereri privind eliberarea copiei procesului-verbal cu privire la contravenţie, privind anularea interdicţiei de pe conturile sale bancare, iar în adresa IP Criuleni a depus o cerere cu nr. 4559 privind eliberarea dosarului contravenţional asupra materialului contravenţional nr. 20252101388.

De asemenea, executorul judecătoresc la data de 30.09.2025 i-a înmânat copia deciziei agentului constatator şi a procesului-verbal cu privire la contravenţie şi tot atunci a emis şi încheierea privind anularea măsurii de asigurare în cadrul dosarului de executare nr. 028-518/2025 intentat în privinţa sa. Astfel, având în vedere faptul că petiţionarea *Rusu Irina* a recepţionat actele la data de 30 septembrie 2025, făcând trimitere la prevederile art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, susţine că termenul limită până la care este în drept de a depune contestaţie era până la 14 octombrie 2025, fapt pentru care se încadrează în termenul stabilit.

Cu privire la motivele de admitere a contestaţiei, petiţionara a indicat că, procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în lipsa sa. Cu privire la materialele dosarului contravenţional, pag. 11-14, susţine că sunt ataşate informaţii despre rezultatele unor măsuri speciale de investigaţie în cadrul unei cauze penale, acestea fiind inadmisibile ca probe în procesul contravenţional, conform art. 94 CPP. Or, din conţinutul şi cumulul înscrisurilor ataşate la dosar- nu este clar în ce constă componenţa contravenţiei prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, sub aspectul laturii obiective sau subiective, ceea ce împiedică formularea unei acuzaţii veridice şi justificate din partea agentului constatator.

Mai mult, la materiale nu există o cercetare proprie în privinţa contravenientei *Rusu Irina*, cât şi numele acesteia nu se regăseşte la materialele ataşate. Totodată, a ţinut să atragă atenţia instanţei de judecată asupra faptului că, nici la pct. 15 şi nici la pct. 20 din procesul-verbal, nu sunt indicate date de identificare despre martor, nici semnătura acestuia.

Susţine petiţionara că agentul constatator nu a prezentat extrase din conturile bancare cu careva tranzacţii, prin care să fie certificat că ar fi recepţionat careva bani din partea unor membri ai partidelor politie în scop electoral, nu a prezentat probe pertinente care să justifice pretinderea cărorva mijloace băneşti prin intermediul aplicaţiei mobile PSB în scop electoral sau probe care să ateste că *Rusu Irina* ar fi clientul unor bănci din Federaţia Rusă sau client al unor

alte bănci din Federaţia Rusă, precum nici nu a fost demonstrată legătura de cauzalitate între subsemnata în raport cu vre-un politician.

Mai indică *Rusu Irina* şi faptul că în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este clar în ce mod a fost constatat locul săvârşirii contravenţiei, or agentul constatator a indicat pur formalist r-nul Criuleni, astfel locul pretinsei fapte fiind unul incert, prin ce este afectată legalitatea actului de învinuire. De asemenea, în actul constatator nu este justificată fapta contravenţională, fiind una generalizată. Pe de altă parte, se indică formalist de către agentul constatator că fapta a avut loc în luna 10-a 2024, deci nu este clar cum de fapt s-a ajuns la o asemenea concluzie.

În măsura în care agentul constatator nu poate aduce o acuzaţie certă, actul de învinuire urmează a fi lovit de drept de nulitate absolută *ab initio*. Susţine petiţionara că dânsa nu a primit nici un transfer prin nici o aplicaţie bancară şi nici nu a pretins mijloace băneşti în scopul exercitării unui drept electoral.

Fiind prezentă la examinarea cauzei, contestatara *Rusu Irina* a susţinut contestaţia şi a solicitat admiterea acesteia, expunând în esenţă motivele formulate în contestaţie. Aceasta a explicat că a luat cunoştinţă despre emiterea deciziei de sancţionare în privinţa sa abia prin intermediul executorului judecătoresc, care i-a aplicat o interdicţie asupra cardului bancar, blocându-i contul.

În cadrul şedinţei de judecată, agentul constatator Lungu Ovidiu fiind înştiinţat legal despre data şi ora examinării cauzei, nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezenţii sale şi nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Astfel, potrivit art.455 alin.(2) Cod contravenţional, instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa sa.

2. Probele pe care se întemeiază concluzia şi motivele de respingere a unor argumente:

Preliminar, instanţa reţine că, potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, precum şi procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, sunt în drept să conteste decizia agentului constatator în termen de 15 zile de la data emiterii acesteia, iar pentru părţile care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenţionale, de la data comunicării copiei deciziei în condiţiile art. 447[1] alin. (8) Cod contravenţional.

Totodată, alin. (3) al aceluiaşi articol instituie o reglementare distinctă, cu caracter special, aplicabilă situaţiei în care persoana faţă de care a fost emisă decizia a lipsit atât la examinarea cauzei, cât şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă, caz în care aceasta este în drept să conteste decizia agentului constatator şi peste termenul general, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale. În această ipoteză, termenul de contestare nu curge de la data emiterii deciziei, ci de la momentul în care persoana ia cunoştinţă efectiv despre existenţa acesteia, prin declanşarea executării.

În speţa dedusă judecăţii, instanţa constată că procesul-verbal cu privire la contravenţie, seria MAI06 nr. *****, precum şi decizia de sancţionare au fost întocmite la data de 17.06.2025 în lipsa petiţionarei Rusu Irina, fapt consemnat expres în cuprinsul procesului-verbal. Din

materialele cauzei nu rezultă că aceste acte i-ar fi fost comunicate în condiţiile art. 447[1] alin. (8) Cod contravenţional, respectiv prin înmânare sau printr-o altă modalitate legală care să asigure informarea efectivă a persoanei sancţionate.

Instanţa reţine că, deşi la data de 17.06.2025 petiţionara s-a prezentat la Inspectoratul de Poliţie Criuleni pentru a fi audiată, agentul constatator nu i-a adus la cunoştinţă faptul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi nici nu i-a înmânat copia acestuia sau a deciziei de sancţionare. În lipsa unei comunicări legale şi efective, petiţionara nu a avut posibilitatea reală de a cunoaşte existenţa actului constatator, conţinutul acestuia şi sancţiunea aplicată, astfel încât termenul de contestare prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional nu a început să curgă.

Ulterior, petiţionara a părăsit teritoriul Republicii Moldova la data de 20.06.2025, fără a avea cunoştinţă despre finalizarea procedurii contravenţionale şi fără a fi informată despre existenţa unei decizii de sancţionare, nefiindu-i adresată nicio citaţie, înştiinţare sau comunicare oficială din partea organului constatator. Aceste circumstanţe confirmă că petiţionara a lipsit atât la examinarea cauzei, cât şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă, fiind astfel incidente dispoziţiile art. 448 alin. (3) Cod contravenţional.

Instanţa constată că prima informare efectivă a petiţionarei despre existenţa procesului-verbal şi a deciziei agentului constatator a avut loc abia la data de 25.09.2025, când aceasta a fost contactată telefonic de executorul judecătoresc în legătură cu aplicarea măsurilor de asigurare în cadrul procedurii de executare silită, iar la data de 30.09.2025 i-au fost înmânate copiile actelor contravenţionale. Acest moment coincide cu începutul executării sancţiunii contravenţionale în sensul art. 448 alin. (3) Cod contravenţional şi marchează debutul termenului de 15 zile pentru contestarea deciziei.

Contestaţia formulată de Rusu Irina a fost depusă la data de 10.10.2025, respectiv în interiorul termenului de 15 zile calculat de la data la care petiţionara a fost informată efectiv despre existenţa şi conţinutul deciziei agentului constatator. Prin urmare, instanţa constată că aceasta este formulată în termenul legal prevăzut de art. 448 alin. (3) Cod contravenţional.

În aceste condiţii, instanţa concluzionează că nu se poate reţine omisiunea termenului de contestare în sensul art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, iar cererea de repunere în termen apare ca fiind lipsită de obiect. Examinarea contestaţiei urmează a fi realizată pe fond, cu verificarea legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare contestate.

Instanţa subliniază că, în ipoteza reglementată de art. 448 alin. (3) Cod contravenţional, legiuitorul nu condiţionează exercitarea dreptului la contestaţie de formularea unei cereri de repunere în termen, întrucât termenul de contestare începe să curgă abia de la data începerii executării sancţiunii. Prin urmare, cererea petiţionarei privind repunerea în termen nu se examinează ca o cerere autonomă, fiind lipsită de obiect, întrucât contestaţia este formulată în termenul legal prevăzut de norma specială.

În aceeaşi ordine de analiză, instanţa reţine că potrivit art. 448 alin. (8) Cod contravenţional, pentru contestaţia depusă împotriva deciziei de aplicare a sancţiunii

contravenţionale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăseşte ordinul de încasare a numerarului nr. 52764194 din 07.10.2025, prin care se confirmă că *Rusu Irina* a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei, (f.d.3).

Aşadar, şi la acest capitol instanţa apreciază contestaţia ca fiind admisibilă spre examinare.

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituţiei Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenţiei Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi libertăţile definite în titlul I al Convenţiei. Această obligaţie trebuie respectată de către toate instituţiile statale, de către puterea executivă a statului, însă şi de puterile legislativă şi judecătorească, precum şi de către toate persoanele care acţionează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Öztürk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părţi la Convenţie operează distincţia între infracţiune, delicte şi contravenţii. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului şi scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenţii".

În continuare, CtEDO a concluzionat că, „distincţia între contravenţii şi infracţiuni, existentă în legislaţia internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidenţă a art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale" (CtEDO). Iar, în speţa Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menţionat că, la examinarea cauzelor contravenţionale urmează să fie respectate toate exigenţele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) şi (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (1) Cod contravenţional, Contravenţiile prevăzute la art.47, 47^1, (…) se constată şi se examinează de către poliţie.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 30.09.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Criuleni, Lungu Ovidiu a întocmit în privinţa lui *Rusu Irina* procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 *****, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, ultima fiind învinuită de faptul că, în luna octombrie 2024, în raionul Criuleni, în perioada electorală şi în ziua alegerilor pentru funcţia de preşedinte al Republicii Moldova şi Referendumului republican constituţional, a pretins şi a acceptat primirea

mijloacelor financiare care nu i se cuvin în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

În baza procesului-verbal cu privire la contravenţie sus-notat, la aceeaşi dată de 17.06.2025, agentul constatator a emis decizia de sancţionare a contravenientei, aplicându-i sancţiunea sub formă de amendă, în mărime de 600 unităţi convenţionale, echivalentul sumei de 30000 lei.

Întru întocmirea actelor administrative prenotate, agentul constatator a reieşit din conţinutul următoarelor mijloace probatorii, şi anume:

- informaţia nr. 1388 din 09.04.2025, înregistrată în R-2 al Inspectoratului de Poliţie Criuleni, parvenită la Serviciul de Gardă, potrivit căreia, şeful adjunct interimar al SSP al IP Criuleni, Ursu M., a informat că mai multe persoane de pe sectorul nr.1 al IP Criuleni, în perioada anului 2024 au pretins şi acceptat primirea mijloacelor financiare care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor (f.d.22);
- scrisoarea de însoţire nr.2283 din 21.03.2025, semnată de procurorul-şef interimar al Procuraturii Anticorupţie, Marcel Dumbrăvean, prin care materialele acumulate au fost remise pentru examinare conform competenţei, în adresa INSP, cu raportul anexă, (f.d.23-25);
- scrisoarea comisarului-şef al INSP Victor Manole adresată şefului Inspectoratului de Poliţie Criuleni nr. 34/17/1-3581 din 07.04.2025 privind remiterea materialelor şi probelor acumulate în baza procesului contravenţional RAP01433516 (f.d.26-27);
- raportul de analiză informaţional-criminală efectuat de Direcţia Investigaţii Analitice din cadrul INI, efectuat în temeiul cauzei penale nr.2023970322, conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.1813 şi art.243 alin.(3) lit. a), b) Cod penal (f.d.28-33);
- extras din datele de anchetă furnizate de operatorii reţelelor de comunicaţii electronice (f.d.34);
- copia procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţii – "identificarea abonatului sau a utilizatorului unei reţele de comunicaţii electronice" din 09.12.2024 (f.d.35);
- copia ordonanţei procurorului delegat în Procuratura Anticorupţie, Cristina Carajeleascov din 19.11.2024, prin care a fost dispusă efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigaţii - identificarea abonatului sau utilizatorului unei reţele de comunicaţii electronice de la furnizorul de servicii de comunicaţii electronice SA "Orange" (f.d.36-38);
- copia ordonanţei privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurii speciale de investigaţii din 11.12.2024, emisă de procurorul delegat în Procuratura Anticorupţie, Cristina Carajeleascov, prin care au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr. 2023970322, rezultatele măsurii speciale de investigaţii - identificarea abonatului sau a utilizatorului unei reţele de comunicaţii electronice de la furnizorul de servicii de comunicaţii electronice SA "Orange" privind aplicaţia mobilă cu identificatorul PSB şi/sau "ПСБ", a utilizatorilor cartelelor SIM unice (74279 numere) (f.d.39-41);
- copia încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01.04.2025, şi a mandatului judecătoresc nr.13-2238/2025 din aceeaşi dată, prin care a fost autorizată folosirea datelor

obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii, din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravenţională RAP01 433516 (f.d.42-44);

- copia procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţii colectarea informaţiei de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice din 06.11.2024 (f.d.45);

- copia ordonanţei procurorului delegat în Procuratura Anticorupţie, Cristina Carajeleascov din 22.10.2024, prin care a fost dispusă efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigaţii - colectarea de informaţii de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice S.A. ”Moldcell”, privind aplicaţia mobilă cu identificatorul PSB şi/sau PSB (Federaţia Rusă) ce aparţine B.C. ”Promsveazibank” din Federaţia Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024- până la momentul executării, (f.d.46-49);

- copia ordonanţei privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurii speciale de investigaţii din 08.11.2024, emisă de procurorul delegat în Procuratura Anticorupţie, Cristina Carajeleascov, prin care au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr. 2023970322, rezultatele măsurii speciale de investigaţii colectarea de informaţii de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice privind aplicaţia mobilă cu identificatorul PSB şi/sau ”ПСБ”, pentru perioada 01.01.2024-22.10.2024, de la operatorul SA ”Moldcell” (f.d.50-52);

- copia încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 22.10.2024 şi a mandatului judecătoresc nr.13-7920/2025 din aceeaşi dată, prin care a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigaţie: colectarea de informaţii de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice S.A. „Moldcell” privind aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB” pentru perioada de timp 01.01.2024 până la 22.10.2024 (f.d.53-57);

- copia încheierii judecătorului de instrucţie din 01.04.2024 şi a mandatului judecătoresc nr.13-2237/24 din aceeaşi dată, prin care a fost autorizată folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii din cauza penală 2023970322 în cauza contravenţioală RAP01 433516 (f.d.58-62);

- procesul-verbal de audiere a persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional din 17.06.2025, potrivit căruia fiind audiată Rusu Irina, ultima a indicat că nu recunoaşte comiterea contravenţiei imputate (f.d.66-67);

- extrasul privind mesajele recepţionate PSB la nr. 069625817, potrivit căruia la nr. respectiv au fost recepţionate 6 SMS-uri (f.d.70);

- procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 ***** din 17.06.2025, încheiat de agentul constatator din cadrul IP Criuleni, Lungu Ovidiu în privinţa lui *Rusu Irina*, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional, în care se conţine şi decizia de sancţionare a contravenientului, adoptată la aceeaşi dată (f.d.67).

În jurisprudenţa CtEDO, principiul egalităţii armelor semnifică tratarea egală a părţilor pe toată durata desfăşurării procedurii în faţa unui tribunal, fără ca una din ele sa fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces (hotărârea Bobeş versus România), iar judecătorului îi revine sarcina de a veghea ca toate elementele susceptibile să influenţeze soluţionarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părţi (hotărârea Ruiz-Mateos

versus Spania), el trebuind să răspundă cu argumente la fiecare dintre criticile şi mijloacele de apărare invocate de părţi (hotărârea Boldea versus România).

Totodată, potrivit prevederilor art. 458 Cod contravenţional, la examinarea cauzei contravenţionale în fond, instanţa de judecată urma să soluţioneze următoarele chestiuni: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei, în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, *alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Instanţa aminteşte că, în conformitate cu prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravenţional, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care *se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul*. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cerinţele întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie sunt expres stipulate la art.443 din Codul contravenţional.

Ab initio, instanţa va examina asp*ectul legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie.*

Aşadar, se reţine că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) şi reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice.

Legea contravenţională stabileşte în mod expres că procesul-verbal cu privire la contravenţie trebuie redactat într-o formă *ad validitatem*, cu respectarea strictă a tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, condiţie indispensabilă pentru valabilitatea acestuia şi pentru producerea efectelor juridice pentru care a fost întocmit. Această exigenţă derivă din prevederile art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, care impun agentului constatator obligaţia de a consemna cu exactitate şi completitudine toate datele şi împrejurările relevante pentru constatarea faptei. Instanţa de judecată subliniază că procesul-verbal reprezintă un act oficial întocmit de un agent aflat în exerciţiul atribuţiilor sale de serviciu, care beneficiază de prezumţiile de legalitate, autenticitate şi veridicitate, are forţă probantă proprie şi se execută din oficiu, însă această forţă probantă este condiţionată de respectarea formei cerute de lege. Nerespectarea acestor exigenţe de formă şi de fond atrage lipsirea actului de valabilitatea necesară pentru a produce efecte juridice.

La acest capitol, instanţa notează că, fapta de săvârşirea căreia este învinuită persoana, trebuie să fie clară pentru aceasta, principiu care este consfinţit în art. 6 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale. Acest principiu este parte integrantă al dreptului la un proces echitabil şi stabileşte că, *orice persoană este în drept să cunoască în ce este învinuită, pentru a-şi alege metodele de apărare.*

Instanţa relevă că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de contravenient atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate.

Ţinând cont de cele trei criterii menţionate mai sus, fapta pusă în sarcina lui *Rusu Irina* reprezintă acuzaţie în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie şi de toate garanţiile procesuale legale. Sarcina probei îi revine întotdeauna agentului constatator

Conform art. 374 alin.(2) Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei.

În speţă, instanţa reţine că, potrivit citaţiilor emise de Inspectoratul de Poliţie Criuleni, nr. 34/31-4753 din 10.06.2025 şi nr. 34/31-3146 din 22.04.2025, petiţionara *Rusu Irina* a fost chemat să se prezinte la data de 17.06.2025, ora 11:00, şi la data de 30.04.2025, ora 13:00, în incinta Inspectoratului de Poliţie Criuleni, în vederea audierii sale pe marginea cauzei contravenţionale (f.d.64,68).

La materialele cauzei a fost prezentată copia unui cotor de vizită cu nr. 11 din care rezultă faptul că într-adevăr la data de 30.04.2025 (f.d.69), Rusu Irina s-a prezentat la angajatul IP Criuleni, Scutelnic Nicolae, fiind indicată ora ieşirii 12:55.

Ulterior, procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare au fost întocmite de către agentul constatator Lungu Ovidiu, la data de 17.06.2025, ***în lipsa presupusei făptuitoare***, fapt ce rezultă explicit din menţiunea rubricii nr. 14 din formularul procesului-verbal seria MAI06 ***** (f.d.71). Prin scrisoarea de însoţire nr. 34/31-5102 din 18.06.205, copia procesului-verbal şi a deciziei de sancţionare au fost remise în adresa lui *Rusu Irina* (f.d.63).

Ulterior, la data de 06 august 2025 cu nr. de ieşire 6864, agentul constatator Lungu Ovidiu a expediat executorului judecătoresc Ababii Liliana procesul-verbal cu privire la contravenţie sus-menţionat, pentru punerea în executare silită (f.d.72).

Raportat la aceste constatări, devin incidente prevederile art. 443 alin. (6) Cod contravenţional, care stabilesc în mod expres că, *în cazul în care persoana legal citată lipseşte la momentul întocmirii procesului-verbal* sau refuză să îl semneze, agentul constatator *este obligat* să consemneze această împrejurare şi *să o certifice prin semnătura unui martor asistent*, cu indicarea completă a datelor de identificare ale acestuia (nume, prenume, domiciliu şi număr de telefon). În situaţia imposibilităţii identificării unui martor, legea impune agentului să menţioneze motivele obiective ale acestei imposibilităţi şi să recurgă la documentarea refuzului prin mijloace tehnice disponibile (audio/video).

În prezenta cauză, deşi agentul constatator a consemnat întocmirea procesului-verbal în lipsa petiţionarei *Rusu Irina*, acesta a omis atât să asigure certificarea prin semnătura unui martor asistent, cât şi să expună motivele obiective care ar fi justificat imposibilitatea identificării unui martor, *încălcând astfel în mod direct cerinţele imperative ale art. 443 alin. (6) Cod contravenţional*. Această omisiune privează actul de una dintre garanţiile procedurale fundamentale menite să asigure corectitudinea şi obiectivitatea constatării faptelor, prevenind eventuale abuzuri sau erori de consemnare.

Mai mult, obligaţia procesuală enunţată la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie rezultă şi din conţinutul art. 388 alin. (8) Cod contravenţional, care stipulează că, în cazurile prevăzute de lege, agentul constatator *este obligat să asigure participarea la acţiunile procesuale a persoanelor dezinteresate, cu capacitate de exerciţiu deplină (martori asistenţi*), *pentru a atesta prin semnătură caracterul veridic al faptelor consemnate.*

Sub un alt unghi de analiză, instanţa reţine că, potrivit art. 443 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie trebuie să cuprindă toate menţiunile obligatorii prevăzute de lege, acestea având rolul de a permite identificarea certă a persoanei vizate şi de a conferi actului constatator valabilitate juridică deplină.

Art. 445 alin. (1) Cod contravenţional *consacră expres sancţiunea nulităţii absolute* a procesului-verbal în cazul lipsei unor elemente esenţiale, precum: numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de

identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, *a semnăturii* agentului constatator sau a *martorului asistent*, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Caracterul imperativ al acestei norme exclude orice apreciere subiectivă a instanţei asupra oportunităţii aplicării sancţiunii, întrucât legiuitorul a instituit această măsură tocmai pentru a proteja drepturile fundamentale ale persoanei şi a asigura legalitatea actului de constatare.

Raţiunea pentru care legiuitorul a prevăzut nulitatea absolută în asemenea situaţii este aceea că procesul-verbal reprezintă fundamentul juridic al sancţiunii contravenţionale, iar inexistenţa unor elemente esenţiale precum identificarea completă a persoanei sau certificarea prin martor în caz de refuz ori absenţă creează o insecuritate juridică incompatibilă cu exigenţele unui proces echitabil. În plus, nulitatea absolută operează de drept, fără a fi necesară dovedirea unei vătămări concrete, deoarece prejudiciul adus garanţiilor procedurale este prezumat de lege.

Cu titlu de principiu, instanţa precizează că actele îndeplinite cu nerespectarea formelor legale se vor declara nule dacă prin acestea s-a cauzat o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea lor. În cazul nulităţilor prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional, existenţa unei vătămări se presupune până la dovada contrarie. O asemenea vătămare care afectează în mod esenţial fondul cauzei a fost constatată în faza judecării cauzei şi nu poate fi înlăturata decât prin anularea procesului verbal, având în vedere eroarea admisă de către agentul constatator în procesul constatării şi documentării faptei contravenţionale.

Pertinente speţei fiind şi dispoziţiile pct. 40 din Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 şi 461 din Codul contravenţional (nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie), unde Curtea a reţinut că prevederile contestate sunt rigide şi insensibile în privinţa circumstanţelor, pentru că sancţionează procesul-verbal cu privire la contravenţie cu nulitatea absolută, în cazul în care acesta nu conţine cel puţin una dintre menţiunile stabilite de lege. Din această perspectivă, legea nu le acordă instanţelor de judecată posibilitatea de a înlătura erorile care nu pot afecta, în mod obiectiv, caracterul echitabil al procesului. *Astfel, dacă un judecător sesizat cu o contestaţie împotriva unui proces-verbal cu privire la contravenţie constată că din acesta lipseşte o menţiune prevăzută de articolul 443 din Codul contravenţional, trebuie să-l anuleze şi, implicit, să înceteze procesul contravenţional.*

În consecinţă, având în vedere caracterul imperativ al dispoziţiilor art. 443 şi art. 445 Cod contravenţional, coroborate cu lipsa menţiunilor esenţiale identificate reflectate mai sus în text, instanţa constată nulitatea absolută a procesului-verbal contestat, cu toate efectele legale ce decurg, inclusiv imposibilitatea menţinerii sancţiunii contravenţionale aplicate în baza acestuia.

Art. 6 CtEDO direct dispune: „ Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale

cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, al ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţa când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiţiei. ”

La acest capitol, fiind incidente normele Codului de procedură penală şi jurisprudenţa CtEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că persoana a săvârşit fapta pentru care a fost dedus judecăţii, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” se regăseşte în art. 6 par. 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, şi reflectă prezumţia de nevinovăţie, care în general, este un drept protejat de CtEDO şi de Constituţie, iar în particular constituie şi o regulă a probatoriului prin postulatul menţionat.

Acuzaţiile aduse lui *Rusu Irina* duc la apariţia unor serii de garanţii procesuale, consacrate inter alia şi de dreptul intern (art. 1, 5, 396 Cod contravenţional) anume a prezumţiei de nevinovăţie dar şi cerinţelor de probaţiune care rezultă din aceasta (art. 5, 7, 10, 384 Cod contravenţional).

Astfel, persoana în privinţa căreia este pornit procesul contravenţional, prin prisma art.5 Cod contravenţional, poate conta în mod electiv pe respectarea în tocmai a rigorilor legislaţiei contravenţionale, iar abaterile de la aceste rigori, sub aspect de procedură contravenţională, fac imposibilă atragerea la răspundere contravenţională a acesteia, impunând încetarea procesului contravenţional la caz.

Astfel în cazul constatării în afara oricăror dubii rezonabile nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, decizia de sancţionare bazată pe procesul-verbal contravenţional afectat de nulitate absolută, nu poate fi reţinută ca fiind una legală şi întemeiată iar ca consecinţă, interpretând într-o manieră legală decizia de sancţionare aidoma unui obiect accesoriu, aceasta (decizia) urmează soarta obiectului principal (procesului-verbal), prin urmare, se atestă nulitatea acesteia.

La rândul său, art. 378 alin. (1) Cod contravenţional prescrie că: în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Suplimentar instanţa evidenţiază că, reieşind din normele generale a dreptului procesual-penal, raportate la normele dreptului procesual contravenţional, instanţa de judecată are un rol neutru în proces şi nu se manifestă în favoarea unei părţi, respectiv, instanţa de judecată este obligată să judece cauza în limitele învinuirii formulate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, care este asimilat cu rechizitoriul formulat în privinţa persoanei puse sub învinuire într-un proces penal.

Subsidiar, instanţa reiterează că reieşind din sensul art.375 din Codul contravenţional: (1) Persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Din considerentele enunţate, în şedinţa de judecată s-a stabilit nerespectarea exigenţelor legale de fond şi de formă a procesului-verbal care afectează esenţial fondul cauzei.

Aşadar, instanţa de judecată a ajuns la concluzia, că decizia agentului constatator urmează a fi anulată, iar constatarea nulităţii absolute a procesului-verbal cu privire la contravenţie condiţionează încetarea procesului contravenţional în privinţa lui *Rusu Irina*.

Instanţa precizează că, odată constatată nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie, examinarea altor cauze de încetare a procesului contravenţional, devine superfluă. Nulitatea absolută a actului constatator operează *ab initio* şi lipseşte de temei juridic însăşi existenţa răspunderii contravenţionale, fiind suficientă pentru încetarea procesului contravenţional.

Nu în ultimul rând, concluzia privind necesitatea admiterii contestaţiei pentru raţiuni referitoare la încălcarea cerinţelor de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie, *degrevează instanţa de obligativitatea analizei fondului cauzei şi al contestaţiei în partea celorlalte argumente invocate de petiţionar.*

3. Norma contravenţională pe care se întemeiază soluţionarea cauzei.

Potrivit art.445 Cod contravenţional:

(1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, *a semnăturii* agentului constatator sau a *martorului asistent*, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

(2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Potrivit art.461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. Procesul contravenţional poate fi încetat şi în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei menţiuni în procesul-verbal cu privire la

contravenţie afectează în mod esenţial fondul cauzei şi aceasta nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată.

Conform art.393 lit. a), art.394 alin.(2) din Codul contravenţional:

Instanţa de judecată are competenţa de a soluţiona cauzele contravenţionale;

Cauza contravenţională se judecă în complet format dintr-un singur judecător care se pronunţă asupra fondului cauzei prin hotărâre.

În prezenţa circumstanţelor constatate supra, conducându-se de prevederile art.393 lit. a), 394 alin.(2), 452-463, 465-468 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestaţia.

Decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliţie Criuleni, Lungu Ovidiu, din 17.06.2025, prin care *Rusu Irina* a fost sancţionată cu amendă în mărime de 600 unităţi convenţionale, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, se anulează.

Se constată nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie, seria/nr. MAI06 ***** din 17.06.2025, întocmit în privinţa lui *Rusu Irina*, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Procesul contravenţional în privinţa lui *Rusu Irina* se încetează, din motivul nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Romina Ţurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul Romina Ţurcan